

ANNY BRAESKY:

„Cu grimonul pe oglindă”*

În memorialistica actorilor noștri, însemnările Anny-ei Braeski aduc parfumul și stilul particular al teatrului ieșean, de atâtea ori evocat, dar mai rar de către înșiși slujitorii săi. Fără îndoială că Naționalul din capitala Moldovei a configurat în teatrul românesc o școală și o tradiție, în care s-au format atâtea personalități ale scenei. Anny Braeski, care a slujit teatrul din Iași timp de 53 de ani, făcând parte, în continuare, din ființa sa, este o „cronică vie” a gloriei prinței scene a Moldovei.

Partea cea mai substanțială a scrierii ei este consacrată evocărilor; sînt surprinse momente din perioadele de directorat ale lui George Topîrcăanu, Mihail Sadoveanu, Mihail Codreanu, Ionel Teodorescu, Marin Iordă, Alexandru Șahighian, Ilie Grămadă, ale căror nume și influență se leagă de cariera unor actori și regizori ai teatrului. Prietenii scriitori, prietenii gazetari, ieșeni și bucureș-

teni, sînt, de asemenea, evocați printre intelectualii care au alcătuit, împreună, acel climat de spiritualitate al Iașului, în care s-au dezvoltat talentele Teatrului Național. Anny Braeski este ea însăși o descoperire datorată marelui poet și om de teatru care a fost Mihail Codreanu, precum și actorului Bruno Braeski, soțul ei. Cariera ei a început modest, a înaintat cu pași timizi și a înflorit în ambianța propice din perioada în care fotoliul directorial al teatrului era ocupat de personalități ilustre.

Pentru Anny Braeski, cea mai elocventă probă a devotamentului față de teatrul ieșean este dăruirea de sine în folosul creșterii gloriei casei lui Alecsandri. Această convingere îi deschide o perspectivă proprie asupra evenimentelor. Înăuntrul teatrului, ocurile acestora sînt înregistrate în modul cel mai fidel. Vremurile de restriște apasă asupra slujitorilor scenei, iar spectacolele sînt șterse și tot mai lipsite de bar. Despre război, despre refugiu și bombardamente aflăm doar din reflexul lor în viața culiselor. Oamenii evocați sînt, de asemenea, descriși și înțeleși exclusiv prin legătura lor cu teatrul, în general, și cu cel ieșean, în special. O altă lume, în afara perimetrului teatral, nu pare să existe pentru actrița Naționalului; în această claustrare voită sîntem ispitiți să vedem o expresie a pătimașei iubiri pentru profesiunea căreia i s-a dedicat.

*) Ed. „Junimea”, colecția „Arlechin”, 1979.

Carol Isac

telex-,,teatrul“•telex-,,teatrul“•telex-,,teatrul“

(Continuare din p. 49)

16 decembrie, la Bacău: „Colocviul criticilor de teatru” și „Gala recitalurilor dramatice”. Vom fi acolo ● În biroul secției de critică a A.T.M. a fost cooptată colega noastră Mira Iosif. Felicitări! ● Teatrul de păpuși din Sibiu ne anunță două noi premiere: Copilăria lui Gheorghiuță de Emanuel Engel și Kasperle, cumătrul Lup și cumătra Vulpe, o dramatizare de Wolfgang Ernst după basme săsești

din Transilvania. Regizorii, Mircea Petre Suciu și, respectiv, Christian Maurer. ● La începutul lunii septembrie, secretariatul literar al Teatrului „Ion Vasilescu” ne-a informat pe larg despre activitatea teatrului în această stagione. Absolut nimic din ce ni s-a transmis atunci nu mai corespunde realității. Dacă ne-am lua după știrile care ne vin dinspre acest secretariat, am păți și noi ca spectatorii,

care una sînt chemați (prin presă și radio) să vadă, și alta văd. Mai multă seriozitate, conștiințozitate și promptitudine în relațiile cu presa și publicul n-ar strica, zău așa, tovarăși de la secretariatul literar al acestui teatru! ● Vulpoiul filozof se intitulăază presa lui S. Mrožek, pe care o veți putea citi în almanahul „GONG '80”.

FAIMA